

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1865-11-13)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1865-11-13)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 76. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010035.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Grev Moltke-Hvitfeldt, Gesandt i Paris

. 1)

Kjøbenhavn, 13. November 1865.

Hr. Greve.

Jeg antager at Deres forestaaende Afreise i congé vil give Dem en Leilighed til at søge en udførligere Samtale med Hr. Drouyn de Lhuys, saameget mere som han vil kunne forstaaes. 77den store Interesse, som baade De og jeg have af at den nye Regering kan danne sig en saa correct Mening som muligt om den politiske Situation og navnlig om Frankrigs Stilling til de Spørgsmaal, som berøre os. Dels for at give Dem en yderligere Anledning til at komme ind paa en saadan Samtale, dels ogsaa for at fjærne mulige Tvivl hos Hr. Drouyn de Lhuys om Continuiteten mellem den Politik, som jeg agter allerunderdanigst at anbefale Hans Majestæt, og den som min Forgænger har fulgt, har jeg troet at burde tilstille Dem min Depesche Nr. 24 af d. D. ¹⁾ Idet jeg ganske overlader Dem at gjøre saadan Brug deraf som De finder rettest, vil jeg kun bemærke, at jeg har tænkt mig at De maaskee vilde vælge at forelæse den for Udenrigsministeren, saaledes som De i sin Tid gjorde med min Forgængers Depesche Nr. 19 ²⁾, til hvilken den i Virkeligheden slutter sig.

I Deres Samtale med Hr. Drouyn de Lhuys vil De yderligere forsikkre ham at det nuværende Cabinet, i alt Fald i ikke mindre Omfang end det tidligere, er overbevist om at Danmark kan og bør søge sin Støtte hos Frankrig. Jeg veed at De deler denne Grundtanke med mig og den behøver derfor ingen Begrundelse mellem os. Derimod er der et andet Punkt, om hvilket jeg allerede nu vil tilføie et Par Bemærkninger til hvad min Forgænger i sin tidligere Correspondance med Dem har udtalt — jeg mener Delingstanken. Hr. Drouyn de Lhuys's sædvanlige Tilbageholdenhed vil neppe heller ved denne Leilighed fornægte sig, og jeg forudseer, at Samtalen vanskelig vil kunne komme ind paa dette Spørgsmaal, men jeg anseer det dog under alle Omstændigheder for at være rigtigt at De kjender mine Anskuelse derom.

Den Betragtning som jeg stiller i Spidsen og som efter min Anskuelse behersker enhver anden og navnlig Hensynet tils. 78den danske Befolkning i Slesvig som maa befrygte under det tydske Herredømme at see sig denationaliseret og aandelig undertrykt, er Hensynet til det nuværende Danmark, til den frie og selvstændige Udvikling af de 1600,000 Undersaatter som endnu befinde sig under Kongens Scepter. Skulde det altsaa vise sig, at de Betingelser, hvorunder man eventuelt vilde være villig til at restituere os nogen Deel af Slesvig, eller at andre Omstændigheder kunde virke imod dette Formaal, vilde jeg ikke ved noget Billigheds- eller Menneskeligheds-Hensyn lade mig afholde fra at fraraade Hs. Majestæt Modtagelsen af en kun altfor farlig Gave. Dernæst er Omfanget, i hvilket en Retrocession vilde tilbydes, af den største Indflydelse paa Regeringens eventuelle Beslutning, og det i en dobbelt Henseende. Hvor meget de sidste Aars Begivenheder end kunne have bidraget til at gjøre Slesvigerne fortrolige med den Tanke at see deres Land deelt, vilde dog i lang Tid endnu Attraktionen mellem Egne som tidligere vare nær forbundne, gjøre sig gjældende. Men da det Større altid udøver den overveiende Attraktion paa det Mindre, vilde en Deling hvorved kun en ringe Landstrækning tillagdes os, let blive illusorisk, og endog i Tidens Løb berøve os den til Slesvig nærmest grændsende Deel af Jylland, som ved Grændsens Ophævelse var traadt i nær Forbindelse med det afstaaede Stykke af Slesvig. Det er min ene Betragtning, min anden er et politisk Hensyn, som jeg troer at Geheimeraad Bl[uhme] allerede har berørt til Hr. Dotézac og som den keiserlige Regering ligeledes vil vide at vurdere. Jeg anseer det for rimeligt at Frankrig har en virkelig Interesse af at fjærne saadanne Momenter som gjøre et venskabeligt Forhold mellem Preussen og Danmark umuligt eller som gjøre Danmarks Existents ganske afhængig af Berlin. Thi efter Omstændighederne maa Frankrig formeentligen kunne ønske at Preussen dækkes i sin Flanke mod Nord af en dansk Alliance eller at Danmark kan indtage en hemmende Holdning imod Preussen, Alt eftersoms. 79Frankrig opererer sammen med denne Magt eller maa befrygte dens Forbindelse med Frankrigs Fjender. Men i begge Henseender er det en nødvendig Betingelse at Linien for en eventuel Tilbagegivelse af Nordslesvig drages saa gunstigt for os som muligt thi Tilstædeværelsen af en betydelig dansk Befolkning syd for Linien vil altid være en Kilde til Mistro og Animositet, og preussiske Befæstninger paa Als og i Sundeved ville stadigen true baade Jylland og den fynske Øgruppe, og altsaa hindre enhver selvstændig politisk Aktion fra vor Side. —

Jeg behøver ikke at føre dette Raisonnement videre, thi disse Antydninger ville tilfulde blive vurderede af Dem. Snart vil jeg desuden udførligere kunne tale med Dem personligen om dette og meget Mere.

Depeche Nr. 25. Koncept med P. Vedels Haand.